

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svake subote ◀ Godišnja pretplata 50 din ◀ Uredništvo i uprava Prestolonaslednikov trg 34 ◀ Telefon uredništva 30-866 i 26-516, uprave 30-866 ◀ Račun Poštanske štedionice br. 57.686 ◀ Oglasi po ceniku ◀ Rukopisi se ne vraćaju ◀

Beograd, 25 oktobar 1938
God. IX ◀ Broj 39

Dvadeset godina

Još samo mesec dana, pa će biti ravno dvadeset godina od onog srećnog momenta kad smo stekli slobodno nebo nad glavom i slobodnu zemlju pod nogama.

Dvadeset godina, to nije baš tako mnogo kad se meri po vremenu. Ali je prilično mnogo kad se meri po težini situacija, u kojima smo se za to vreme nalazili. A bilo ih je previše teških, tako teških da se moramo pomoliti Bogu da nam se nikad više ne povrate, a prema onoj narodnoj reči: »Prošlo, ne povratilo se!«

Kada bi se samo za jedan moment zaustavili i zapitali zašto je sve tako teško bilo, našli bi odgovora u analizi nas samih i naše dosadašnje zajednice. Vekovima je po neka spoljna sila nalazila i snage i pameti, da nas drži rastavljene. Vekovima je vršeno trovanje. Vekovima organizovanje ratova braće protiv braće. Vekovima rastavljeni. Pritisnuti!

Trebalo je da nastupi krvavo međunarodno razračunavanje, pa da se i nama prizna da smo jedan narod, da imamo prava na jednu državu i prava na jednake sudbine. Ali to je ono materijalno priznanje od drugih, postignuto iskonskom našom borbom. Treba tome dodati i duhovno priznanje. To nam drugi ne moraju priznavati, i sreća je što ne moraju. Sami smo dužni isto učiniti, sami po sili jezika, po sili jednorodne krvi i po sili neprekinute državne teritorije.

Tu i tamo ima i takvih, kod kojih se strani stari otrov još uvek zadržao u dovoljnoj dozi. Čak žive u uverenju da oni sami tako hoće i da je to baš ono pravo gledanje na stvari. U istini, činjenice ovako stoje: jedinstvenost našeg naroda, izražena u pojmu jugoslovenstva, nije tekovina ovih današnjih Jugoslovena. Oni su tu misao samo nasledili od mnogih ranijih generacija. **TO TREBA LOJALNO PRIZNATI.**

A ko je do pre dvadesetak godina progonio tu misao jedinstvenosti? Zašto su organizovani veleizdajnički procesi? Ko je izricao presude jugoslovenskim propagatorima našeg ujedinjenja? Samo zakleti neprijatelji našeg ujedinjavanja i naše samostalnosti. Čini li neko sada ono što su ti neprijatelji nekada činili, onda on samo nasleduje tezu tih naših zakletih dindžmana. **I TO TREBA LOJALNO PRIZNATI.**

Savremena generacija, dakle, baštinila je dva nasleđa: jedno pozitivno, jedno negativno. Obadva nasleđa imaju duboke korene u narodnoj prošlosti. Samo jedinstven život u budućnosti, moći će da potroši i uništi ono negativno nasleđe. Samo valja imati strpljenja, dobre volje i ljubavi prema svakom baštiniku. Vreme će već učiniti svoje. Vreme je i bilo naš najbolji saveznik kroz sve minule vekove. Kroz naše narodno trpljenje i čekanje, kroz naše narodno verovanje i vojevanje, vreme je survalo i Osmanlijsku imperiju i Habsburšku monarhiju. Nije to samo naš slučaj. Tako je to u istoriji svih naroda. Pravedna doslednost, udružena sa vremenom, neminovno pobeđuje.

Naše sokolstvo je ostalo dosledno zavetnoj misli našeg oslobođenja i ujedinjenja, i neda se ničim zbuniti. Zato baš u ovoj dvadesetogodišnjici treba pokazati svu jačinu naše tvrdokornosti, naše istrajnosti i naše du-

bokve vere u jedinstvo jugoslovenskog naroda.

Takva prilika nam se ukazuje pri proslavi Prvog decembra. Naše akademije toga dana moraju se odvajati od svih dosadašnjih. Na njima valja naglasiti i vežbom, i rečju, i pesmom, da smo proživeli najopasnije doba detinjstva. Sve zavere, izvršene nad pojedincima, nosiocima naše državne nedeljivosti, ne samo što nisu urodi-

le svojim željenim plodom, nego su naprotiv izazivale nova i nova pregnuća u savlađivanju zaraznog dejstva. Čitav jedan mladi svet sada staje na noge, onaj posleratni svet u lepoj našoj domovini, koji je prošao kroz našu školu, odnegovan na našim poljima, zapajan duhom bistrijeg gledanja na prilike u zemlji i u svetu u opšte.

Taj novi svet sada u našim sokolskim hramovima pali voštanicu zahvalnosti nezaboravnim herojima. Stari, oprobani sokolski veterani, a-

sistiraće rečju, savetom i delom pri proslavi, a mladi će svojom akcijom položiti najbolji zavet za unapređivanje otadžbine u toku drugih dvadeset godina.

Učinimo svi, svi koliko god nas ima i koliko god možemo, da dvadeseta godina našeg zajedničkog života dobiće svoju sjajnu sokolsku krunu prilikom proslave Prvog decembra, koja će u isto vreme biti poslednja proslava dvadesetogodišnjice. Poslednja za prošli a prva za novi period **NAŠEG NOVOG NARODNOG ŽIVOTA.**

† BLAŽENOUPOKOJENI KNEZ ARSEN

U Parizu, 19 oktobra, preminuo je Knez Arsen u svome domu.

Knez Arsen sin je kneza Aleksandra Karadorđevića koji je u Srbiji vladao od 1843 do 1858 godine. Prema tome Knez Arsen je bio rođeni mladi brat Kralja Petra Oslobođioca, a otac je Nj. V. Knezu Namesniku Pavlu. Knez Arsen je bio u najtežim trenucima našeg naroda uvek na pravom mestu, i uvek je znao kako treba poslužiti svome rodu.

Rodio se 4 aprila 1859 godine u Temišvaru. Licej je svršio u Parizu a Konstatinopolsko učilište za oficire u Rusiji. Tamo je i proizveden za oficira, i to za ruskog konjičkog potporučnika, a godine 1898 već za kapetana, za brigadnog đenerala na početku Svetskog rata 1914. Za generala Srpske vojske bio je proizveden 1912 godine, kada mu je u Balkanskim ratovima predata komanda nad konjičkom divizijom.

Međutim knez Arsen nije pripadao samo našoj i ruskoj vojsci već isto tako i francuskoj. On je 1883 godine učestvovao u Tonkinskoj ekspediciji kao vodnik Stranačke legije. Isto tako kao oficir u Alžirskoj ekspediciji. Posle toga prešao je u rusku vojsku i učestvovao u Rusko-Japanskom ratu 1904 godine, i tamo se naročito odlikovao u bici kod Mugdena kao ruski komandir eskadrona konjičkog puka.

Za ime Kneza Arsena vezano je Oslobođenje Veleša i Prilepa. To je bilo pre 26 godina baš u ove dane. Onda, 23 oktobra, on je ušao pobedonosno u starodrevni grad Kraljevića Marka, u Prilep, a sada, ovog 23 oktobra, primio ga je Oplenački hram, da u njemu duhovno večno živi kraj praha svih preminulih Karadorđevića. Ugasio se život jednog nečujnog ju-

naka, junaka koji će i preko svoga groba govoriti da se otadžbini najbolje služi neumornim radom i većnim ćutanjem

dati zasluženno mesto među drugim velikim ljudima, jer je Knez znao sebe da založi za pravednu stvar, bez obzira

o ličnim zaslugama. Knez Arsen je samo ćutao. Ali istorija će mu baš zato

da li se tiče Njegovog ili tuđeg naroda. **Slava Knezu Arsenu**

Naši oficiri o blaženoupokojenom Knezu Arsenu

Nakon smrti kneza Arsena Karadorđevića u našoj štampi pojavio se niz članaka koji govore o zaslužnome Knezu. Ove članke većinom pišu naši oficiri koji su bili pod komandom Kneževom kao Njegovi najbliži saradnici. Njihova reč je kompetentna, pa zato izvesne delove tih članaka donosimo i u našem listu, kako bi se skromnost Kneza Aleksandra što više istakla i kako bi našem članstvu pružio kao divan primer kako treba služiti Kralju i Narodu:

Jedan veliki rodoljub

Pod udarcima neumitne prirode padaju jedan za drugim stubovi i vođe naše stare srpske vojske. Zub vremena obara ih i ruši nezadržano, a nepoštenu smrt nosi ih sa ovog sveta iz godine u godinu sve više, iz dana u dan sve brže.

Ostavlajući istoriji život i dela Kneza Arsena u inostranim armijama, mi ćemo ukoliko izneti njegovo vodstvo i komandovanje našom konjičkom divizijom u Balkanskim ratovima 1912 i 1913 godine.

Kada je srpska vojska godine 1912

pošla ispolinski na Turke, a sa njom dušom i srcem i ceo srpski narod da osveti Kosovo i oslobodi braću iz ropstva, tada je i Knez Arsen, na glas o mobilizaciji, dojurio iz Pariza u Beograd, gde mu je dodeljena konjička divizija u sastavu naše Prve armije. Iako kao brat Kraljev nije morao da se primi komandovanja i izlaže svima ratnim naporima i opasnostima po svoj život, on je primio konjičku diviziju sa ponosom i vodio je sa najvećom hrabrošću — uvek na čelu, uvek prvi pred svima, što mu je stvorilo visoku reputaciju i nepodeljenu ljubav kod svih potčinjenih.

Za vreme kumanovske bitke, konjička divizija pod komandom Kneza Arsena bila je sa Dunavskom divizijom I poziva na kranjem levom krilu naše Prve armije gde je bitka i rešena — spremna da se svakom momenta baci na nepri-

jateljja, iako ni situacija ni vremenske ni terenske okolnosti nisu za uspešnu konjičku borbu bile; — dok su i konjička artiljerija i konjički mitraljezi svojom uraganskom vatrom znatno doprineli rešenju bitke u korist našu.

Posle osvajanja Ovčeg Polja, u kome je konjička divizija igrala glavnu ulogu, ona je 28 oktobra osvojila i Veles kao važan geografsko-strategijski objekat. Knez Arsen na čelu svoje divizije posle otsudne borbe kod kote 332 na levoj obali Vardara, ušao je pobeđonosno u Veles 29 oktobra, presekao suvozemnu i železničku vezu Skopja sa Solunom, i osigurao prelaze s pskoj vojsci na desnu obalu Vardara.

Po padu Babune, konjička divizija osvojila je Prilep u koji je takode sa najvećom pompom ušao.

Tako isto posle bitolske bitke 16, 17 i 18 novembra konjička divizija pod vodstvom Kneza Arsena gonila je neprijatelja preko Kenali i zauzela Florinu, koja je posle po savezničkom sporazumu pripala Grcima.

Knez Arsen kao komandant u oslobodilačkim ratovima

Smrću Kneza Arsena, koji je bio oličenje starih srpskih vojnika, silazi sa pozornice generacija, koja je upornošću duha i zapojena snagom ratnika Karađorđa, završila herojsku epohu borbi, u narodnoj oslobodilačkoj istoriji.

Nisam nikada pisao za javnost. Medutim, ovoga puta ne mogu a da se ne odužim uspomeni svoga ratnog komandanta, Blaženopočivšeg Kneza Arsena, generala, komandanta Konjičke divizije za vreme balkanskih ratova.

Jedna reč karakteriše potpuno ovog velikog ratnika. Bio je junak, junak na srpski način On nije samo oličavao junaštvo Karađorđevića, već i ratničke osobine celog našeg naroda.

Odvažnost i istrajnost bile su njegove odlike. Niko se lakše nije saživljavao sa svima ratnim tegobama. Skroman, bez taštine i velikih ambicija, u borbi je dobijao novu snagu i njegovo požrtvovanje je uporno i nesalomljivo.

Karađorđev unuk, On je duhom sledbenik Prvog ustanka i tim duhom On je zapajao naše generacije.

U svetskom ratu bio je veza između nas i naših velikih saveznika. I pre naših oslobodilačkih ratova, On se borio. Bio je u redovima francuske i carske ruske vojske. Za Njega je već rečeno, da je leteo, tamo gde se osećao miris baruta. Junak po tradiciji i junak po osećanjima.

Sećam ga se na Kumanovu, na Plevaru, u bitolskoj bitci, na legendarnoj koti 550, na Rajčanskom Ritu, grlenskim položajima. Svuda bio je odlučan, hrabar i pribran. Svojom hrabrošću dizao je moral trupe, svojim držanjem davao je potstrelka vojnicima i

Knez Arsen

Iz plejade velikog pokolenja za pesmu stvorenog, nestalo je još jednog velikana. Umro je posle duge i veoma teške bolesti jedan junak i vojskovođa kraljevske krvi, armijski general naše vojske, Knez Arsen brat Blaženopočivšeg Velikog Kralja Oslobođioca Petra I, stric Viteškog Kralja Ujedinitelja Aleksandra I, i otac Nj. Kr. Vis. Kneza Namesnika Pavla.

Kad je 1912 godine Kralj Petar pozvao pod oružje svu oružanu silu male Srbije, on je i sa svima članovima dinastije stao na čelo vojske. Knez Arsen, stari konjanik i oprobani ratnik u rusko-japanskom ratu, primio je komandu nad našom samostalnom konjicom, postao je komandant konjičke divizije i sa njom je prešao granicu, kao vesnik slobode našoj potlačenoj braći u Turskoj, zajedno sa ostalom našom vojskom. Kad smo došli u dodir sa tadanjim saveznicima Bugarima, neki bugarski oficiri, saznajući da je komandant konjičke divizije Kraljev brat, bili su ne malo iznenađeni, pošto u tom vremenu nijedan član bugarske dinastije nije bio primio nikakvu komandu.

Knez Arsen je vodio konjičku diviziju kroz oba balkanska rata i s njom je osvojio Veles, a njegovi konjanici su prvi ušli i u Solun. On je, može se reći, udario prve temelje onaj slavi na-

U ratu pak sa Bugarima godine 1913 za vreme bregalničke bitke, konjička divizija sa Knezom Arsenom na čelu borila se vrlo krvavo na Ovčem Polju u međuprostoru naše prve i treće armije, naročito sadejstvujući našoj pešadiji u osvajanju istorijske Kote 550 čijim je padom definitivno rešena i pobeđu u korist našu.

Rođen i odgajen u Domu Karađorđevića, a visoko vaspitan u nacionalnom duhu, i rodoljubivom patriotizmu najsvetlijih ideala za osvetu Kosova i oslobođenje braće pod tuđinom Knez Arsen je bio dušom i srcem veliki rodoljub, oduševljen vojnik, hrabar komandant i jedinstveno voljen i omiljen starešina kod svih svojih potčinjenih oficira i vojnika.

Neka je slava i večan pomen Knezu Arsenu Karađorđeviću.

N. Colović,
general u penziji.

oficirima, da izvrše i najteže zadatke. Primer Kraljevog Brata uticao je na sve nas. Iako je Kraljevske krvi, Blaženopočivši Knez pokazivao se prema svima, koji su bili pod Njegovom komandom, druželjubivo, kakav samo pravi vojnik može da bude.

Neizgladiv je osećaj blizine Njegovog mirnog lika i njegove rešenosti u najkritičnijem momentu kumanovske bitke. Oko dva časa po podne, tog dana, kad se s mnogo neizvesnosti dočekivao svaki trenutak i kada su pukovi pešadije, usled prekomernih gubitaka dopali u težak položaj, komandant Dunavske divizije prvog poziva, pukovnik, pokojni Božanović, obratio se komandantu konjice Blaženopočivšem Knezu Arsenu.

Iako su terenske prilike bile nepodobne za konjički juriš On je rekao: — Za spas pešadije, Konjička divizija vršiće juriš pod najtežim okolnostima.

I pukovi Konjičke divizije posle toga postrojani su za juriš iza fronta pešadije.

Ovog velikog ratnika krasile su najlepše hrišćanske i humane osobine, ne samo prema svojim vojnicima, nego i prema pobeđenima.

Posle zauzimanja kote 550, godine 1913, Knez Arsen u selu Lepopcevicima dolazi među ranjene bugarske vojnike i naređuje da im se ukaže najhitnija lekarska pomoć. Saznavši da je On Kraljev Brat i da se nalazi u prvim borbenim redovima, jedan bugarski ranjeni vojnik rekao je:

— Zato vi pobeđujete.

Vojin Colakantić
divizijski general u penziji

še konjice, koju je ona u docnijim borbama pokazala, pokrivši se vencima slave.

Kad su završeni balkanski ratovi i posle kratkog vremena počele nove, još teže borbe, Knez Arsen nije ni tada ostao skrštenih ruku. Pošto je rat počeo pod pokroviteljstvom i sa voljom Rusije, od koje je onda zavisila egzistencija male Srbije, Knez Arsen je iz zahvalnosti prema velikom bratu i savezniku, stavio se na raspoloženje ruskoj vojsci. Boreći se u redovima ruske vojske on je podjednako delovao za opštu stvar a u prvom redu za našu stvar.

Vrlo je sadržajan i vrlo zaslužan je život Kneza Arsena, Kneza — borca za slobodu, koji će u našoj istoriji zauzeti vidno poglavlje.

Knez Arsen, umirući, ostavlja iza sebe vrlo duboke brazde i neizgladive uspomene, koje sve blistaju patriotizmom i samopregrevanjem. On je u sebi sadržavao sve rasne osobine junakih Karađorđevića i u tome se pogledu nijednim postupkom nije demantovao.

Neka je slava i večna hvala junaku i vojskovođi kraljevske krvi, Knezu Arsenu

Panta M. Draškić
general

Vazdušno jedriličarstvo u Sokolstvu Sokolstvo na odbrani zemlje

Načelnništvo Sokolske Župe Sarajevo pre ravno 6 meseci obrazovalo je Narodno-obrambeni otek kome je na čelu naš vredni sokolski pionir brat Miroslav Tomić divizijski đeneral. U otek se nalaze referati: smučarski, streljački, jedriličarski, velosipedski, za predvojničko obrazovanje, te organizacija prve pomoći kao i odbrana od napada iz vazduha.

Pokušaj da se jedriličarstvo uvede u Sokolstvo nije ostao bez uspeha. Na ovogodišnjem jedriličarskom jednomesečnom tečaju „Aero Kluba“ Sokolska Župa Sarajevo uputila je 5 sokola-tečajca koji su ovih dana svi sa uspehom položili ispite „A“ i „B“ tako da im preostaje da polože ispit „C“ pa da mogu pohađati pilotski tečaj. Kako već sada Župa ima svoje sposobne predavače-nastavnike-jedriličare u svršenim tečajcima to se uveliko vodi akcija za organizaciju prvog sokolskog jedriličarskog tečaja za pripadnike svoje Župe. Takođe se vodi akcija za nabavku vlastitih jedrilica.

Događaji koje smo preživeli zadnjih dana, ostavili su u našim srcima jedan teški bol zbog sudbine našeg najmilijeg Slavenskog Brata. Ali su nam i otkrili jednu veliku istinu i pouku koju sadašnje Jugoslovensko pokoljenje ne smije smetnuti s uma ni jednog časa. Ta pouka govori da se treba u prvom redu pouzdati u se, svoju snagu i u svoju svijest. Ti događaji su dali naročitu važnost sokolskom odbranbenom radu i istakli kao hitnu potrebu da se taj rad sprovedi od danas **utrostručnom** snagom i tempom.

Narodno-obrambeni otek Župe Sarajevo duboko svestan svoje velike odgovornosti, razradio je širok program narodno-obrambenog rada za prestojećih nekoliko meseci. Međuostalim, otek je odlučio da naročitu pažnju posveti **jedriličarstvu**, jednom sportu koji je podesan da razvija u omladini sve

one fizičke sposobnosti i vrline duha koje su sokolski ideal. Ujedno je vazdušno jedriličarstvo put da se u narodno-obrambenom pogledu mnogo doprinese državi, jer se njime sokolska omladina osposobljava i za vojničko vazduhoplovstvo, gde su baš u našoj zemlji i potrebne oduševljene snage mladih sokolskih vazduhoplovaca.

Da bi među našom omladinom, našim sokolskim naraštajem probudili što veću pažnju za jedriličarstvo, Župa je napravila 100 brošura „Plavi sport“ i uputila svojim društvima da ih ona podeli na čitanje i studiju svojim članovima i naraštajcima koji žele da se upute u značenje i suštinu vazdušnog jedriličarstva kao narodno-obrambene veoma važne grane, i raspisala među svojim jedinicama.

NAGRADNI NATEČAJ

za najbolji napis o vazdušnom jedriličarstvu, na osnovu studije „Plavi sport“. U tome napisu natečajnici će izložiti svoje mišljenje o važnosti i korisnosti jedriličarstva sa stanovišta vaspitanja pojedinca i sa narodno-obrambenog gledišta.

Napis treba da iznosi najmanje dvije stranice arka ispisanе mašinom a treba se uputiti najdalje do 15 novembra 1938 godine Načelništvu Župe. Najbolje napise objaviće Župa u sokolskim listovima a nagrade su:

Prva: besplatno jedno-mesečno ljetovanje u sokolskoj koloniji;

druga i treća: besplatan prijem u kurs za vazdušno jedrenje.

Uvođenjem jedriličarstva u Sokolstvo ne samo da ćemo naići na odobravanje sokolskog naraštaja, ne samo da ćemo zabilježiti još jedan uspeh Sokolske Petrove Petoljetke, nego ćemo ako Bog da godine 1941 u veličanstvenim povorkama sokolskim videti veliki broj spremnih, izučenih, sokola-pilota sposobnih za odbranu zemlje.

Velike sokolske svečanosti u Kragujevcu

Srce Šumadije, Kragujevac je imao nedavno jednu retku, ali lepu i dostojanstvenu sokolsku svečanost. Sokolsko društvo Kragujevac I otkrilo je spo-

fizičko vaspitanje g. Dr. Alek. Stefanović; izaslanik Senata g. Kamenko Božić, senator; izaslanik Saveza Sokola brat R. Radulović inž., izaslanik Župe

Starešina prima zastavu od kuma i darodavca br. Dr. Nikolajevića

men bistu Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja i osveštalo svoju društvenu zastavu, koju je darovao i kumovao br. Dr. Borislav Nikolajević, uprav. banovinske bolnice.

Još od ranoga jutra počeo se narod skupljati u parku Radničke kolonije Vojnoteh. zavoda; počele su pristizati seoske sokol. čete: Batočina, Gradac, Zirovnica i Badnjevac da uzmu učešća u svečanosti svoga matičnog društva. Zatim, vatrogasci, četnici, strelci, skauti i ostalo članstvo raznih korporacija i humanih ustanova sa narodom prekrili su ceo prostor ispred sokolane gde je postavljena bista Velikoga Kralja. Na počasnoj tribini zapaženi su Komandant Sumadiske diviziske oblasti general g. Č. Jovanović, izaslanik Ministra vojske i mornarice pukovnik g. Đ. Paylović; izaslanik Ministra za

br. Dr. Milan Krestić, komandant pešadije general g. Martinčić, predsednik gradskog veća g. Simović i drugi.

U 10 časova dolaskom izaslanika Nj. V. Kralja generala g. Jovana Pavlovića — komand. artiljerije, koji je toplio pozdravljen od celokupnog sakupljenog naroda, otpočela je svečanost. Verski obred obavio je sa trojicom sveštenika protojerej brat Vlastimir Tomić kao i katolički vojni sveštenik g. Ronko. Na jektenija odgovarao je Hor sokolskog društva Kragujevac I pod rukovodstvom br. Steve Stankovića — učitelja.

Po izvršenom vodoosvećenju izaslanik Nj. V. Kralja general g. Pavlović otkrio je spomenik izgovorivši ove reči: „U ime Nj. V. Kralja Petra II otkrivam spomenik Blaženopočivšem Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju,

koga su podigli Sokoli radničke kolonije". — Zatim je br. Petar Jevđević — starešina društva održao prigodan, uzbudljiv govor o Blaženopočivšem Kralju Aleksandru I Ujedinitelju, iznoseći njegove zasluge za Oslobođenje i Ujedinjenje našega naroda, a posebice Njegovu očinsko staranje za Sokolstvo. Naglašavajući, da su Sokoli od uvek bili svesni za Veliki gubitak i da je Blaženopočivši Kralj bio i najveći Prednjak velike sokolske misli i to baš isto onako veliki kao što je bio i za ostala narodna pregnuća. — Spomenik je predao Upravi radničke kolonije Vt. zaveda. Četa vojnika XIX pešad. puka, postrojena ispred spomenika, opalila je počasni plotun.

Posle razvijanja i osvećenja nove zastave br. Dr. Nikolajević — darodavac i kum izvršio je predaju zastave br. Jevđeviću uz prigodan govor. U svome govoru br. Nikolajević je toplim rečima pohvalio rad društva, iznevši da je i sam pripadnik sokolske organizacije od ranoga svoga detinjstva i da je od uvek želeo da tu svoju veliku ljubav prema toj narodnoj i patriotskoj organizaciji i vidno iskaže. Obrćajući se br. Starešini br. Nikolajević veli: „Ova svečanost je još jedno priznanje sokolskog rada. Neka Sokoli i dalje istraju na putu kojim idu, jer njihov rad, to je dug Sumadiji koja je svojim viteškim žrtvama zadužila današnju generaciju.”

Primivši zastavu, Starešina društva je izrazio duboku zahvalnost darodavcu br. Nikolajeviću izjavljujući da je Sokolstvo bilo i da će ostati jedini pouzdani stožer oko koga će se okupljati omladina, uzdanica naše velike Jugoslavije. — Zatim je zastavu predao zastavniku br. Ljubomiru Erkiću takođe uz prigodan govor. Br. Erkić prima zastavu i zavetuje se da će je sa puno časti i ponosa nositi ispred članstva, da će je ljubiti svim srcem žara svog i predati je kao svetinju pokoljenjima koja budu za nama došla i koja budu išla našim i stopama naše starije braće.

Posle prijema zastave govorio je potstarešina društva br. Sima Pecinić, koji u svome govoru iznosi napore Sokola u svome nesebičnom radu, ističući da Sokoli nisu nikada tražili ni slave ni hvale, već jedino da budu pravilno shvaćeni od onih koji su pozvani da mu pomognu u nacionalnom radu. — Naročitu zahvalnost upućuje br. Nikola Jevđeviću, generalu Bor. Josimoviću — u pravniku Vt. zavoda i Komandantu Šumad. diviz. oblasti generalu g. Č. Jovanoviću. — Svoj govor završava klicanjem Nj. V. Kralju Petru II. — Burne ovacije Nj. V. Kralju, Kraljevskom Domu i Jugoslaviji traju nekoliko minuta. Muzika intonira državnu himnu.

Izaslanik br. Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije br. Rad. Radulović — inž. iznevši u svome govoru ideološki rad sokolske organizacije, pohvaljuje rad i napore društva na ostvarenju svoga zaveta iz Sokolske Petrove Petogodišnjice. Zatim veli: „Sa narodom i u narod moći ćemo da ostvarimo naše zamisli, jer je naš narod veliki dušom i zamišljajem svojim. On prima sve ono što je dobro i što mu njegovi sinovi za dobro daju. U širokim masama — na selu je naš uspeh. S toga vas molim da ne žalite truda da tom poštenom seljaku pomognete da bolje živi i da se kulturno razvija. Vaše je preimućstvo još u tome što je ovde u Sumadiji nikla sloboda i svest narodne države posle toliko godina robovanja.

U ime Sokolske Župe Kragujevac — govorio je br. Dr. Milan Krestić. Kraj govora br. Krestića propraćen je burnim klicanjem Nj. V. Kralju, Kraljevskom Domu i Jugoslaviji, a zatim je svečanost završena pevanjem „Hej Sloveni!”

Po podne održan je javan čas na kome su uzeli učešća, pored kragujevačkih sokola, članovi seoskih sokolskih četa i žen. naraštaj iz Cuprije.

J. P. P.

Brat Ante Mastrović

Ministar fizičkog vaspitanja naroda

Novi ministar fizičkog vaspitanja naroda br. Ante Mastrović, rođen je u Makarskoj 25. maja 1898. godine u uglednoj trgovačkoj porodici. Osnovnu i građansku školu svršio je u Makarskoj, posle čega je nastavio studije u Švajcarskoj, gde je završio trgovačke nauke.

Još kao omladinac br. Mastrović je ušao u javni život. Posle ujedinjenja igrao je vidnu ulogu u svim nacionalnim udruženjima i manifestacijama. Godine 1929. postavljen je za predsednika opštine u Makarskoj. Godine 1931. izabran je za narodnog poslanika a isto 1935. g. Njegov rad u poslednjim godinama naročito je došao do izražaja u privrednim problemima. Između ostalog br. Mastrović naročito se posvetio pitanju isušavanja Vrgovskog jezera, čiji su radovi pri kraju i isušivanju Imotsko Bekijskog polja. Ovi radovi su od ogromne ekonomske važnosti za celokupno tamošnje stanovništvo. U sokolskim redovima vidimo ga od rane mladosti. Još 1918. godine pod br. 181. zabeležen je u Saveznoj kartoteci Jugoslovenskog sokolskog Saveza. Do 1931. god. bio je

član sokolskog društva u Makarskoj, a od toga vremena sokolskog društva u Splitu.

GRADENJE SOKOLSKIH DOMOVA

Priložnici Doma br. Dr. Laze Popovića

Uprava Sokolskog društva Sremski Karlovci, smatra za svoju dužnost da na vidan način izrazi svima priložnicima Doma brata Dr. Laze Popovića, ovim putem svoju bratsku i veliku zahvalnost.

Priložnici:

Narodna Skupština, 120.000 din.
Kraljevska Banska Uprava Dunavske banovine 60.000 din.
Gradska opština Sr. Karlovci gradilište u vrednosti od 35.000 din.
G. Čirić Stevan u ime Narodne Skupštine 20.000 din.

Ministarstvo za fizičko vaspitanje 15.000 din.

Fabrika cementa A. D. iz Beočina, cementa u vrednosti od 7.612,50 din.

Senat Kraljevine Jugoslavije 2.000 din.

Prilog đaka skupljen o sletu 1.602 din.

Sokolsko Društvo Solin 1.160 din.

Dr. Pauković Bogdan, advokat iz Sr. Karlovaca 1.000 din.

Dunavska Finansijska Direkcija u N. Sadu 500 din.

Prilog naraštajaca 679 din.

Dr. Kostić Mita, profesor univerziteta iz Skoplja 500 din.

Dr. Popović Kosta nar. poslanik iz Sombora 300 din.

Jeremić Božidar inž. iz Beograda 500 din.

Sokolsko Društvo Visoko 450 din.
Vasić Veljko knjižar iz Zagreba 300 din.

Sresko učiteljsko Društvo iz Stare Pazove 250 din.

Dr. Omčikus Milan advokat iz Bjeļovara 200 din.

G. Stajić Vasa direktor gimnazije u penziji 200 din.

Sokolsko Društvo Velika Kikinda 200 din.

G. Sanader Stevan sveštenik iz Vojke 200 din.

G. Stanimirović Živko iz Sr. Karlovaca 200 din.

G. Savić Mirko, advokat iz N. Sada 100 din.

G. Dr. Maučević Branko iz Osjeka 100 din.

Dr. Jeremić Stojan, advokat iz N. Sada 100 din.

Popović Daka, senator 100 din.

Dr. Bokšan Miloš, advokat iz N. Sada 100 din.

Dr. Mihajlović Svetislav iz Pančeva 100 din.

Dr. Dujić Lazar iz Kule 100 din.

Firma „Bata” iz Borova 100 din.

Zagorica Radivoj, knjižar iz Srem. Karlovaca 100 din.

Sabovljević Lazar, prota u Srem. Karlovcima 100 din.

Trlajić Sava Dr., episkop iz Sr. Karlovaca 100 din.

Hang Franja i Nikola trg. u Sr. Karlovcima 100 din.

Petrović Pavle, trgovac iz Sr. Karlovaca 100 din.

Karius Mihael, trgovac iz Sr. Karlovaca 100 din.

Prilog naraštajaca Sr. Karlovci 100 din.

Dr. Popović Svetislav iz Zemuna 100 din.

Derdić Rudolf iz Sr. Karlovaca 100 din.

Vuković Božidar iz Sr. Karlovaca 100 din.

Dr. Jovičić Dušan, lekar iz Subotice 100 din.

Dr. Puljo Atanasije iz Beograda 100 din.

Dejanović Angelina Novi Sad 100 din.

Obušković Krunoslava učiteljica iz Sr. Karlovaca 100 din.

Milić Čeda Mostar 100 din.

Gajić Sima paroh iz Platičeva 100 din.

Grbić Aleksandar iz Sr. Karlovaca 100 din.

Dr. Milić Đorđe iz Skoplja 100 din.

Šuvaković Stevan paroh iz Zemuna 100 din.

Sokolsko Društvo Zenica 100 din.

Berger Mišo, veletrgovac iz Zagreba 100 din.

Topoljanin Aleksa prota iz Uljme 100 din.

Kolarović Boško iz Sr. Karlovaca 100 din.

Holovka Ivan Sr. Karlovci 80 din.

Dr. Kobal Ivan, Crikvenica 50 din.

Sučević Milovan, dir. učiteljske škole u Pakracu 50 din.

Dr. Pavlas Ignjat adv. Novi Sad 50 din.

Hang Jakob apotekar Conoplja 50 din.

Petković Sava arhim. Krušedol 50 din.

Sokolsko Društvo Glina 50 din.

Sokolsko Društvo Vukovar 50 din.

Avramović Stevan prota 50 din.

Dr. Đorđević Nikola rekt. bogoslovije Sr. Karlovci 50 din.

Sokolsko Društvo Ilok 50 din.

Gerenčević Đorđe maturant Sr. Karlovci 50 din.

Gerenčević Zora, maturant Sr. Karlovci 50 din.

Antolković Jela maturant iz Zagreba 50 din.

Pekić Radovan 50 din.

Delić Nikola Vrhovine 50 din.

Prodanović Ljubomir-Cale Pariz 50 din.

Kumanović Branislav Vljakovac 50 din.

Jovanović Nebojša Beška 50 din.

Šimić Srđan Beška 50 din.

Šnajder Baltazar Indija 50 din.

Marin Adam prof. svešt. Koprivnica 50 din.

Sokolsko Društvo Mostar 30 din.

Ivanišević Spasoje, pol. narednik Sr. Karlovci 30 din.

Radosavljetić Nikola, Srem. Karlovci 30 din.

Sokolsko Društvo Pale 25 din.

Bikicki Panta prota Vel. Bastaji 20 din.

Kosanović Milovan Srem. Karlovci 20 din.

Sokolska četa Koševo 20 din.

Trbojević Miloš, trgovac Podrav. Slatina 10 dni.

Sokolsko društvo Otočac podiglo svoj dom

Sokolskom Petrovom Petoletkom sokolske jedinice i pojedinci obavezali su se da nešto svrše u duhu sokolske ideologije, a korisno za samo mesto ili za pojedinca. Sokolsko društvo Otočac obavezalo se da podigne Sokolski dom. U duhu ove obaveze sadanji

dinara. Važno je napomenuti da je odbor počeo sa 19,50. dinara, ali energičnim zauzimanjem — umešnošću samoga starešine uspelo se do obezbeđenja gornje šume novca. Imena priložnika kad bude gotov dom objaviće se u dnevnoj štampi a prema pravilniku biće u-

Polaganje kamena temeljca sokolskog doma u Otočcu.

upravni odbor energično je pristupio ovome radu. Umešnost odbora na čelu sa starešinom Aleksandrom Đ. Nikolićem, bila je stvarno velika i zainteresovali su putem dopisa i radija najširu javnost: nadležne ministre, ustanove, te i u Americi svoje pododbore. Za vrlo kratko vreme osigurali su, i to: 80.991 dinara svojih sredstava i priloga u mestu; 106.850 dinara priloga sa strane kao i 39.305 dinara vrednosti priloga u materijalu — svega 227.146

rezana u spomen ploču u domu. Osvećenje kamena temeljca bilo je izvršeno svečano 19. juna ove godine, a do danas je dom pokriven i sada se uređuju prostorije i stolarski radovi. Uprava se nada da će i svi ostali dobrotvori-rodoljubi kojima se obratila, dostaviti svoje priloge kako bi završila ovaj dom koji će u stvari biti kulturno-prosvetni dom ne samo za Otočac nego i za veliki deo junačke i ponosne Like.

Uspešne priredbe u Banja Luci

Takmičenje naraštaja o župsko prvenstvo 1938 god.
Sokolske župe Banja Luka

U nedelju 16-X-1938 održano je u Banjoj Luci takmičenje muškog naraštaja za župsku naraštajsku zastavu i takmičenje ženskog naraštaja o župsko prvenstvo.

Ovom takmičenju koje je vrlo teško, pristupilo je 5 vrsti muškog i 2 vrste ženskog naraštaja iz društava: Banja Luka, Drvar, Jajce i Prijedor.

Takmičari i takmičarke pokazali su, da se istrajnim i marljivim spremanjem za ovu bratsku, iskrenu i ne-sebičnu borbu mogu postići vrlo lepi uspjesi, koji su zadivili gledaoce pa i same sudije na tom takmičenju.

Takmičenje otpočelo je tačno u 8 sati ujutro i završilo u 14 časova. Na dani znak načelnika koji je pozdravio postrojene vrste odnešena je župska naraštajaska zastava u prostorijske sokolske župe jer je sa početkom utakmica ista prešla na čuvanje župe sve dotle dok se utakmice ne završe i preda zastava pobjedničkoj vrsti.

Po svršenom takmičenju koje je proteklo bez ikakve ozlede ili prigovora, sastao se zbor računđija, koji je sračunao postignute rezultate, da ih preda župskom načelniku radi objave.

Popodne tačno u 16.30 časova u velikom dvoranu sokolskog doma ulaze vrsta za vrstom, koje se postrojavaju na sredini dvorane, da čuju objavu postignutih uspjeha i pristupuju svečanom činu predaje župske naraštajske zastave pobjedničkoj vrsti.

Načelnik komanduje »Mirno! Pozdrav zastavi!« zastava se unosi, tamburaški zbor svira »Sokolski pozdrav«. Brat župski načelnik Josip pozdravlja prisutne takmičare-ke, braću i sestre kao i sve ostale koji su budno pratili tok takmičenja i davali potstrek za istrajan rad i bratsku borbu.

Objavljuju se rezultati postignuti na ovogodišnjim župskim naraštajskim utakmicama.

Po objavi ovih rezultata starešina sokolske župe br. d-r Jovo Perencević održao je svima prisutnima vrlo lep sokolski govor kojim potiče na istrajan sistematski rad čestitajući svima takmičarskim vrstama a naročito vrsti društva Jajce koje je prvi put pristupilo na ovo takmičenje i postiglo povoljne rezultate. Na svršetku svoga govora primio i predao je župsku naraštajsku zastavu da je brat župski načelnik Josip Žluva preda na čuvanje pobjedničkoj vrsti društva Banja Luka, koja je istu usvojila za ovu godinu. Prilikom predaje zastave iz stroja izišao je na načelnikov poziv prvak pobjedničke vrste brat Miroslav Ekert kojem u jezgrovitom govoru načelnik župe predaje župsku naraštajsku zastavu, da je čuva i brani svuda i na svakom mestu. Primajući zastavu naraštajac Ekert glasno i svečano obećava pružajući ruku načelniku »Zastavu primam, čuvaću je i neću je izneveriti. Tako mi Bog pomogao!« Tamburaški zbor zasvirao je sokolsku himnu.

Starešina društva također u svom govoru čestita pobjednicima i svim takmičarima.

Po svršenom svečanom činu predaje zastave, starešina društva Zlatko Pivačić održao je duži govor o Sokolstvu, njegovom početku, radu i zadacima.

Primo-predaji župske naraštajske zastave pobjedničkoj vrsti prisustvovalo je mnoštvo naroda.

Rezultati takmičenja su ovi:

I, mesto postigla je vrsta muškog naraštaja društva Banja Luka, koja je postigla od 4500 mogućih tačaka 3905 tačaka ili 86.78%;

II, mesto postigla je vrsta Prijedor sa 2953.25 tač. ili 65.63%;

III, mesto postigla je vrsta Drvar sa 2845 tač. ili 63.22%;

IV, mesto postigla je vrsta Banja Luka II sa 2571 tač. ili 57.13%;

V, mesto postigla je vrsta Jajce sa 2361 tač. ili 52.47%.

ženski naraštaj postigao je od 4500 mogućih tačaka sledeće:

I, mesto postigla je vrsta Banja Luka sa 2702 tačaka ili 60%;

II, mesto postigla je vrsta Jajce sa 1877 tačaka ili 41.72%.

Kao pojedinci kod muškog naraštaja postigli su od 700 tačaka:

I, mesto Ekert Miroslav, Banja Luka sa 672 tačaka ili 96%;

II, mesto Milojević Marinko, Banja Luka sa 662 tač. ili 94.57%;

III, mesto Bilbija Vojin, Drvar sa 657 tačaka ili 93.86%.

Kao pojedinke postigle su od mogućih 700 tačaka sledeće:

I, mesto Jekić Ružica, Banja Luka sa 495 tačaka ili 70.71%;

II, mesto Repac Stojanka, Banja Luka sa 455 tačaka ili 65%;

III, mesto Vignjević Dragica, Banja Luka sa 398 tačaka ili 56.86%.

U pojedinim granama postignuti su ovi najbolji uspjesi:

SOKOLSKE ŠKOLE I TEČAJEVI

PREDNJAČKI TEČAJ SOKOLSKE ŽUPE ZAGREB

Sokolska župa Zagreb održala je u vremenu od 2 do 9 oktobra o. g. tečaj za članice i ženski naraštaj. Tečaj je bio internatski uređen, a održao se u Sokolskom društvu Kustošija — Vrapče, jer u samom Zagrebu nema nijedne dvorane slobodne preko celog dana. U tečaju je bilo 9 članica i 2 naraštajke. Sestre su bile u glavnom prednjačice početnice. Prema rasporedu radilo se u tečaju 8 sati dnevno, u svemu je bilo 60 sati, od toga 9 sati predavanja i 51 sat praktičnog i teorijskog obrađivanja vežbovnog gradiva, kako bi se sestre što bolje spremile za samostalno vođenje kategorija. Sve su sestre pokazale mnogo volje i zanimanja za rad, te su bile vrlo disciplinovane.

Uslovi za rad na tečaju kao i ishrana bila je vrlo dobra. Po zanimanju bilo je u tečaju: 1 studentica, 2 dnevnice, 1 krojačica i 7 domaćica.

Tečaj je vodila sestra Jelka Ban.

PREDNJAČKI TEČAJ ČLANICA SOKOLSKE ŽUPE BANJA LUKA

Prema rasporedu načelnikštva Saveza SKJ o Saveznim putujućim prednjačicama održao je u Župi Banja Luka prednjački tečaj članica od 10 do uključno 16 o. m. pod vodstvom savezne prednjačice sestre Jelke Banove. U tečaju uzelo je učešća 12 sestara iz raznih župskih jedinica. Program tečaja obuhvatao je program rada za nastupajuću 1939 godinu iz takmičarskog gradiva i župskih sletskih vežbi, kao, i predmete svestrano teoretskog i praktičnog sistematskog rada.

Po svršenom tečaju sestre su uzele učešća kao sudkinje prilikom župskih naraštajskih utakmica o prvenstvo župe.

Prehrana i nastamba bile su zajedničke o trošku župe, dok su podvozne troškove tečajke jedinice snosile same.

Prema obrađenom gradivu tečajke su pokazale veliko interesovanje i volju za sokolski rad pa se je nadati, da će trud biti nagrađen uspesima koje će polučiti sestre na radu kod svojih jedinica.

TRODNEVNI TEČAJ DRUŠTVENIH NAČELNIKA SOKOLSKE ŽUPE BANJA LUKA

U ponedjeljak 17 o. m. u 8 sati u jutro otpočeo je trodnevni tečaj društvenih načelnika Sokolske župe Banja Lukau kojem je uzelo učešća 20 načelnika ili njihovih zamjenika.

Na ovom tečaju obrađeno je svo gradivo za godinu 1939 koje obuhvata slet-

Prosta vežba: Milojević Marinko, Banja Luka, postigao je 92 tač.;

Repac Stojanka, Banja Luka, postigla je 96 tačaka.

Vežba na vratilu: Ekert Miroslav, Banja Luka, postigao je 93 tačaka.

Preskok kozlića: Ekert Miroslav, Banja Luka, postigao je 96 tačaka.

Bacanje kugle: Bilbija Vojin, Drvar, bacio 22.20 metara, postigao je 100 tačaka;

Repac Stojanka, Banja Luka, bacila je 11.72 metara, postigla je 86 tačaka.

Skok u visinu: Ekert Miroslav, Banja Luka, skočio je 160 cm., postigao je 100 t.;

Jekić Ružica, Banja Luka, skočila je 115 cm., postigla je 66 tačaka;

Lacić Marija, Jajce, skočila je 115 sm, postigla je 66 tačaka;

Vignjević Dragica, Banja Luka, skočila je 115 sm., postigla je 66 tačaka.

Skok u daljinu: Ekert Miroslav, B. Luka skočio je 587 cm., postigao je 100 tačaka;

Jekić Ružica, Banja Luka, skočila je 448 cm., postigla je 100 tačaka.

Bacanje lopte 2 kg: Repac Stojanka, B. Luka, bacila je 44.84 m. postigla 99 tačaka.

Trčanje 100 met.: Milojević Marinko, Banja Luka, trčao je 12 sekundi 100 met.

Trčanje 60 met.: Jekić Ružica, B. Luka, trčala je 9.8 sekundi, postigla 30 tačaka;

Vignjević Dragica, Banja Luka, trčala je 9.8 sekundi, postigla 30 tačaka.

ske vežbe za 1939 god. i takmičarsko gradivo. Načelnicima su ovom prilikom data sva uputstva za dalji rad na koji način bi mogli još bolje unaprediti svoje jedinice kod kojih je neophodno potrebno podići sokolski duh, disciplinu i rad.

Po svršenom tečaju održana je sednica župskog načelnikštva, stručnog odbora i zbora društvenih načelnika.

IZ SAVEZA

23 i 24 o. m. održane su u prostorijskama Saveza sednica Izvršnog odbora i sednice zbora župskih načelnika i načelnica.

Na sednici Izvršnog odbora raspravljana su raznovrsna sokolska pitanja i doneta potrebna rešenja.

ČITAJTE

»SOKOLSKI GLASNIK«

Nadalje je raspravljeno pitanje Saveznog doma u Beogradu i zgrade za saveznu školu. Predsednik opštine beogradske izišao je u susret molbi Saveza i načelno odobrio da se Savezu ustupi pogodno zemljište za podizanje ovih zgrada. Narednih dana će jedan odbor članova Savezne uprave sa stručnim referentima poglavarstva grada Beograda obići sve opštinske slobodne terene i izabrati najpovoljnije mesto na kome bi se imao podići Savezni dom i Savezna škola. Tako će se i ovo važno pitanje, od koga zavisi celokupan uspešan rad u Savezu, najzad, posle velikih napora biti konačno rešeno. U isto vreme raspravljano je pitanje sokolskog stadiona, na kome se 1941, treba da održi svesokolski slet. — Izvršni odbor Saveza iscrpno je pretresao pitanje Sokolske štampe. Pitanje sokolskih listova svestrano je raspravljano sa raznih gledišta. Definitivno rešenje nije doneto, ali se zaključilo da su neophodno potrebne korenite reforme. Izabran je na-

ročiti odbor koji ima celokupno pitanje sokolske štampe temeljno da prouči i da na narednoj sednici Izvršnog odbora podnese konkretne predloge o rešenju ovoga za Sokolstvo veoma važnoga pitanja. — Na kraju, podneli su svoje izveštaje svi časnici Saveza, po kojima su doneta potrebna rešenja. Odlučeno je da starešinstvo Saveza načini raspored proslave Prvoga decembra i pošalje potrebna uputstva svima sokolskim jedinicama. Proslava Prvoga decembra ove godine, u jubilarnoj godini narodnog oslobođenja i ujedinjenja, ima se proslaviti u svima sokolskim jedinicama na najsvčaniji način. Iduća sednica Izvršnog odbora održaće se 19 novembra o. g.

Zbor župskih načelnika i načelnica dne 22. i 23. X. 1938 doneo je i sledeće zaključke:

1. Na osnovu natečaja zbor je prihvatio vežbe za 1939 godinu i to: za članice sastav sestre Jugove; za stariju braću, i čete sastav brata Stavrića; za muški naraštaj sastav brata Nahlika i za ženski naraštaj sastav sestre Poljšak;

Za članove izdaće vežbe sok. župa Sušak-Rijeka.

2. Prihvaćen je nacrt izletničkog odela članova.

3. Takmičenje za Kraljev mač održaće se sredinom juna u Zagrebu.

4. Prihvaćen je nacrt tečajeve za spremanje prednjaka i načelnika.

5. Odobreno je da vrsta članica učestvuje 1939 god. na ženskim balkanskim igrama.

6. Prihvaćen je raspored takmičenja ženskih odeljaka za 1939—1941 godinu: 1939 savezne: u nižem i višem odeljenju, plivačke utakmice i u košarci. župske: gde ima prilike smučarske, plivačke i u igrama.

društvene: obavezne opšte utakmice. 1940 savezne: u srednjem odeljenju i za prvenstvo saveza, u lakoj atletici i odbojci.

župske: smučarske (obavezne za župe koje imaju uslove za smučanje); međuzupske utakmice u igrama i lakoj atletici.

društvene: obavezne opšte utakmice. 1941 savezne: smučarske za prvenstvo SSS, štafeta 4×100 SSS, izbirne smučarske SSKJ, utakmice u srednjem i višem odeljenju, za prvenstvo saveza, u lakoj atletici, plivanju i igrama, u nastupima, na pozornici.

župske: izbirne utakmice za savezno-društvene: obavezne opšte utakmice.

7. Odlučeno je, da se takmičenja ženskih odeljaka održe svake godine do kraja oktobra, a izveštaji dostave savezu do 1 novembra.

8. Odlučeno je, da se kod opštih društvenih takmičenja ženskih odeljaka odrede naizmenično vežbe na konju, vežbe potporu i različnosti.

9. Odlučeno je da ženski naraštaj može da se takmiči najviše u troboju a članice najviše u peteroboju.

10. U mesecu martu 1939 god. ima da se održi tečaj za sudkinje.

11. Prihvaćen je nacrt tečaja za spremanje prednjaštva, koji imadu ove zime sve jedinice da sprovedu.

12. Odlučeno je da se raspiše natečaj vežbi za slet 1941 godine.

TRAZI SE FILM

Umoljavaju se sva braća i sestre našega Saveza, koja su imala prilike da vide na platnu projekciju sahrane Blaženopočivšeg Kralja Aleksandra I Ujedinitelja, II deo, da nas izvole o tome izvestiti i to: gde su i kada su projekciju videli, kako bi se što lakše ušlo u trag tome filmu. Ovaj film je unikat i za nas dragoceni dokument. — Sniman je na 16 mm traci. Izveštaje po ovoj stvari treba slati Prosvetnom odboru Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, Beograd, Prestolonaslednikov trg 34.